

חן באר

מציירת במילים

שירים וציורים 2010-2022

*

איים עפים במקום התלוי
בין המוחש לרוחי, בין אמיתות לספק
בין תפילתך שנענתה
לזו שמוסיפה להיות מתפללת
על חודו של אויר קחי ממקדש הוויות
אוהל לשמחה שמה כבר נענית .

כשזה יתייבש זה כבר לא יראה ככה
כשזה יתייבש יבואו מילים אחרות
אבל בנתיים
אין לי מילים רק געגוע

ללא כותרת;
חן באר צבעי מים על נייר שוודי

אָנִי חִיָּה בְּתוֹךְ הַדְּבָרִים יָפֶה מְאוֹד
וְלִפְעָמִים יָפֶה וְעֲצוּבָה מִבֵּיטָה בְּיָרֵחַ
מוֹצֵאת כֶּתֶם אוֹר
זֶה כִּבֵּר לֹא מְשֻׁנָּה לִי מֵתִי וְאִיךְ אָנִי רַק יוֹדַעַת שֵׁישׁ פְּתָרוֹן
כִּי הַחַיִּים הֵם כֶּתֶם אוֹר בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁכָה.

בחלום הבא, חן באר טכניקה מעורבת 2021

בְּמִיל כְּתָבוֹ שֶׁהִגִּיעַ דְּבַשׁ לֶבֶן
וּפְתָאוֹם יִדְעֵתִי כִּכָּה תִּגִּיעַ אֵלַי
זֶה זְמַזְמֵם בְּתוֹךְ שֶׁקֶט גְּדוֹל שֶׁל רַעַשׁ הַבְּדִידוֹת
לֹא יִדְעֵתִי אִיךְ, אֲבָל יִדְעֵתִי שְׂאֵתָה אִישׁ אֵמֶת
וְתִצְלִיחַ לַעֲשׂוֹת סֹדֵר בְּתוֹךְ הַהֲבָנוֹת שֶׁל הָעֵקֶר וְהַתְּפִל
וְתִדַּע לִמְצֹא אוֹתִי.

כִּבֵּר לֹא הָיָה לִי אֲכַפֶּת אִיךְ
כִּי כְּמוֹ בְּשֵׂאלָה מְתַמְטִית שֶׁשָּׂאל פֶּעַם י. עַמִּיחִי
אִישׁ הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ לְאִשָּׁה
אִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּדֶרֶךְ לְאִישׁ
הֵם יִפְגְּשׁוּ

וּפְתָאוֹם הָיִיתִי רְגוּעָה מְאוֹד
כְּמוֹ כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים בְּזִרְיַחַת הַיָּרֵחַ בְּחוֹף שֶׁל סִינַי
וְיוֹדְעִים שֶׁמִּצְאָנוּ שְׁלוֹהַ
לֹא מְחַפְּשִׁים דּוֹקָא אֲזַאת הַשֶּׁמֶשׁ.
וְהַשְּׁלוֹהַ שְׁלִי הַיָּא לְהַצְלִיחַ לְהִיּוֹת כִּכָּה שֶׁקֶטָה
בְּלִי כְּלוּם בְּלִי אֵתָה בְּלִי אֲנַחְנוּ.

לְהַסִּיר רֶבֶד שְׁלֵם שֶׁל תּוֹדְעָה
שֶׁגִּדְלָנוּ עָלֵינוּ בְּסִפְרִים הַרוֹמַנְטִיִּים
כִּי פֶּעַם חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֵם לֹא תְּבוּא אָנִי אֲמוֹת (מִהַבְּדִידוֹת)
מֵאֲז פִּגְשָׁתִי הַרְּבָה אֲנָשִׁים
שֶׁהֶעֱדִיפוּ לַחֲיּוֹת אֵת הַלֵּבֵד
מִלְּמוֹת מִהַבְּיַחַד הַבוּדֵד.

רק אז הפנים הטובות והמדוייקות
ישבו איתך
פנים אל פנים.
לשתות קפה בבוקר
לדהור איתך אל השקיעות,
כמו בספר הרומנטי שבילבל לנו את כל
ההבנות.
אני רוצה לאהוב את העצמי.

שניים לנוף. צבעי מים על נייר שוודי

אני רוצה לבצע היפוך.
כל מה שביקשתי ממך אני רוצה לבקש
ממני :
תתקשרי אליך, תכתבי לי, תאמרי לי
מילים טובות
תעני לי על כל השאלות
ומה שאין בו תשובות יהיה שם שקט גדול
לנוכחות.

אתה אוסף אותי משם. אתה מביא לי מים
לשתות
אתה שואל אם ארצה כובע לשמש היוקדת.
אתה מתעניין בציפור הלבנה שעל הכתף.
מה שלומה היום? אתה שואל מודאג
אתה מספר על הסוסים של הזמן.
על הדרכים העקלקלות והיפות
אבל העיניים שלך לשם, הכובע שלך לשם
אבל העיניים שלי לשם, שמלת המחול
האדומה שלי לשם
שנינו צופים על הנוף
אני יודעת שכשיגיע הזמן גם אתה אולי תלך.

אני רוצה לשחרר את כל הפנים וכל העיניים
שנתנו מים
שדיברו אל הלב
אני רוצה לבקש שתשמור על אהבתי
לומר בשקט שאהבתי היא כד עדין של אור
שאהבתי היא אש בוערת,
שאהבתי לעיתים מכלה, שאהבתי יודעת
להיות פשוטה.
רוצה לבקש שתבנה מגן לרוחות שמעירות.

אני אוספת את עצמי משם
אני מבינה שכל פעם שביקשתי שתתקשר
תכתוב, לא משנה מי היית, היית אותן פנים
רחוקות אל הנוף.
אל החיטים הצומחות בשקט בשקט עד
לרגע שהן נקצרות.

וְאִם פָּקַדְתִּי בָּךְ, יְבוֹאוּ הַצְּבָעִים
מִלִּים שֶׁל הָאִישׁ שֶׁלְמַד בְּסוּרְבוֹן
וְאִחַךְ הַצָּרָךְ לִהְיוֹת רַבִּי,
יִתְפָּסוּ אוֹתִי רִגַע לִפְנֵי נְפִילָה.

וְאִם פָּקַדְתִּי בָּךְ, יְבוֹאוּ הַשְּׂדוֹת
יְבוֹאוּ הַשָּׁמַיִם לְדָהָר בְּתוֹךְ הַיִּרְקִים
עֲנֵנָה מִפְּלָאָה תֵּאִיר רִגַע אֶחָד
אֶת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה שֶׁלֹּא הִצְלַחְתִּי לְהִסְפִּיק
רַק רִגְעֵי נְשִׁימָה בְּשְׂדוֹת. הַכְּתָפִים עֵיפוֹת מִמֶּאֱמָץ
בְּגִלְלַת הָאֲכֻזָּבָה בְּגִלְלַת שׁ
הָאִישׁ שֶׁהִמְתַּנְּתִי לוֹ אֲכֻזָּב
וּבַיָּמִים מִפְּגָשֵׁי הַפְּנִיִּים לֹא מִצְּאֵתִי אֶחָד
שִׁיתְּפֹס אֶת הַלֵּב.

הַמְשַׁכְּתִי לְדָרֵשׁ מֵאִין יְבוֹא עֲזָרִי
וְעֵנִית לִי שׁוֹב, יְבוֹא עֲזָרְךָ מֵהָאִין
יַעֲלֵמוּ הַהֶסְתֵּרִים

וְאִם פָּקַדְתִּי בָּךְ אֲנִי סֶלַח לִי
וְאִם חִפְשֵׁתִי אוֹתוֹ בְּתוֹכָךְ, בְּתוֹךְ אֲלִפֵּי הַפְּרָצוּפִים
אֲנִי מְחוּל לִי
אִם לֹא הִסְתַּפְּקִיתִי בְּנִצַּח הַזֶּה
שֶׁאֵתָּה נוֹתֵן לִי כָּל יוֹם
בְּכָל רִגַע קֶטָן שֶׁל נְשִׁימָה

ואם היינו אחרונים בלאהב?
ואם החלטנו להזהר היטב באהבה?
בסוף האהבה הדביקה גם את השאלות
את קרעי המרחק בינינו.

ואם בקשתי לציר סוס ראלי עומד בשדה
תראה מה יצא לי בסוף
חיה מיתולוגית, סוס מכנף
שיש לו כנפים גדולות
לגמע את השמים ואת היבשה.
ואיך פניך שוב
הולכות אתי כמו חיה מיתולוגית, כמו סוס מכנף
כמו לא היו אתי אף פעם מעולם.

חיה מיתולוגית, סוס מכונף
חן באר אקריליק על נייר שוודי

אתה יכול לעשות הכל
לבנות מקום שנחרב.
כיפה זהובה
מצלצלת בי כמו פעמון
אם אשכחך ירושלים
תשכח ימיני לא אשכח
קרני זהב על הבתים
כל יום אני עולה בתוך הפיתולים
להתפלל גם כשאני אצל השדות
גם כשאני בליבי רחוקה.
אתה יכול לעשות הכל
לבנות מקום שנחרב.
אצל הכיפה הזהובה
מסתתר הבית
שאצלו טמנתי את פתקי חלומותי
"כשאגיע אל הבית אצל הברושים
מישהו יגיש לי מים
וככלות כוחי עוד אשיר
עוד אשיר
חבלי משיח הנה זה בא ,
חבלי משיח הנה זה בא היום
הנה זה בא היום."

השביל אל ירושלים של זהב ,
חן באר , אקריליק על עץ , 30/40 ס"מ

נִקְדַּת צִיּוֹן קוֹרֵאת לִי .
כָּל הָעוֹלָיִם לִירוּסָלַם לְבוֹשִׁים בְּלֶבֶן
הֵם בָּאוּ לֹמַר לִי שְׂאֵתָה כָּאֵן אֲתָנוּ
לֹא מִשְׁנָה מָה עֲבַרְנוּ בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ.
הָאֵבֶן שְׂמֵמָנָה שׁוֹתִים כָּלֵם
אֵיךְ אֲנִי צִמְמָה לְמִצָּא אוֹתָהּ
מִתּוֹךְ הַכָּאֵב יְדִיךְ נִפְתָּחוֹת לְבַכִּי
יֵשׁ שָׁם מִיָּם חַיִּים
שְׂמֵשְׁקִים אֶת עוֹלָמִי
שְׂפּוֹתָחִים שְׁעַר כָּל הָעוֹלָמוֹת
נוֹכַח וְנִעְלָם, יְדִיךְ מְבָרְכוֹת
אֶת הַחוֹמוֹת שְׂמֵגְנוֹת
עַל בֵּית שְׂבֵתוֹךְ הַהֵר.

נִקְדַּת צִיּוֹן קוֹרֵאת לִי
הִיא אוֹמֶרֶת לַחֲצוֹת אֶת הַהָרִים הַגְּבוּהִים
וְאֶת הַמְּבָרִיחִים אֶת הַשׁוֹדְדִים בְּדֶרֶךְ
אֶת הַלּוֹחֲמִים, הַנוֹפְלִים וְהַמְּשַׁחֲרָרִים
אֶת הַשִּׁירוֹת וְאֶת הָאֲבָנִים הַדּוֹמְמוֹת
וְאֶת אוֹחְזֵי הַדָּגֶל הַמְּלֵא בְּלֶבֶן הַתְּכַל .
הַבַּיִת שְׁלִי טָמוּן
בְּתוֹךְ פְּתָק תְּפִלָּה קָטָן וּמְקַפֵּל
הַלֵּב פּוֹעֵם כְּמוֹ פֶּעֶמוֹן
וְעוֹצֵר לְשִׁמְעַ סִּיסִים וְיוֹנִים עֲפוֹת
אֲנִי יוֹדַעַת שֶׁהַגְּעֵתִי הַבַּיִתָּה.

קריה יפיפיה, אקריליק על נייר שוודי

אני אוספת לך
את הקולות של המלחמה
מישהו זרק על הכיפה בקבוק תבערה
וכל ההר עשן,
כל כך לא נימוסי אבל
יצאה וואחד תמונה.
אני אוספת לך את השקט שאחרי
מילים נשארות בקפה
אני מחכה
מה באתי לומר לך
על מלכות
כל מה שהיית אצלנו
אש ותימרות עשן.
אימא מבקשת שאצייר מקדש
איך אוכל לצייר
את מה שעוד יבוא?
עמוד אש וענן,
היית לנו
אני שומעת את קולך.
בהר הבודד של התפילות
יש מפתח
הקוים פורצים את הגבול
המעוגל של הכיפה המוזהבת
האש רושמת
את קוי הבית שלא יחרב

הבית שנברא מתוך האש
טכניקה מעורבת על קאנבס 30x30 ס"מ

עֲכָשׂוּ אֶת חוּצָה אֶת הַמִּדְבָּר
שֶׁהוּא הַזְכִּיר
אֶת רוּצָה לְלַחֵץ עַל הַכִּפְתּוּרִים שֶׁל הַהִתְמַכְרוֹת
אֲבֵל נִזְכָּרַת
בַּמִּדְבָּר הַזֶּה שׁוֹם דָּבָר לֹא נוֹתֵן צֶל
הַבוֹרוֹת שֶׁיִּפְרְשׂוּ לָךְ אַחֲרֵים בְּרַחֲמֵיהֶם
בְּמִקּוֹם מַיִם חַיִּים
יִהְיֶכּוּ לְחֻמָּץ.
עֲכָשׂוּ אֶת חוּצָה אֶת הַמִּדְבָּר שֶׁהוּא הַזְכִּיר
הָעֵיטִים מְרַחֲפִים מֵעַל וְגַם הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל
שׁוֹמֵר צֵאתְךָ וּבוֹאֵךְ
אֶת רוּצָה לְצַעֵק שְׁאִין בְּךָ מִסְפִּיק
כּוֹחַ לְלַכֵּת אֶת הַחוּלוֹת
שֶׁבְצֵקָךְ כָּלֵל לֹא הַסְפִיק לְתַפַּח
שֶׁבִפְנֵים אֶת עֵדִין עֶבֶד
אֲבֵל אֶת מַמְשִׁיכָה לְלַכֵּת
זֶה מִדְבָּר גָּדוֹל
לְחַרוֹתְךָ מִתֵּר לָךְ רַק לְצַעֵק אֵלָיו
וּכְשֶׁתִּסְכִּימִי יִפְקַחוּ עֵינֶיךָ
אֶל הָאֵהֶל הַלְבֵן לְשֹׁכֵן
תִּרְאִי פְתָאוֹם
נְאוֹת תְּמָרִים וּמַעֲיָן
וְלֹא תִהְיֶה בְּהֶם פֹּאטָה מוֹרְגָנָה.

חן באר, מדבר ים טכניקה מעורבת על קאנבס.

מי מְכַסֶּה אֶת לְבוֹ הַשְּׁבוּר לְקִרְאָתְךָ?
מי מְטַפֵּס עַל הַגְּבֵעָה
כְּאִלּוֹ אֶף פְּעַם
לֹא נִפְל מְכַבֵּד הָאוֹר
מי מְבַקֵּשׁ חִירוֹת
אַחֲרֵי שֶׁהָיָה כָּל פְּעַם שׁוֹב עֶבֶד ?
מי מַעֵז לְבַקֵּשׁ מֵהַיָּם
לְהִקְרַע
מי מְבַקֵּשׁ מִשְׁאֵלוֹת?
אִם תָּבוֹא לְקִרְאָתִי
אוּלַי אֶשְׁכַּח שֵׁשׁ בֵּי כְּנָפַיִם
אוּלַי אֲנַסֶּה
לְהִיּוֹת אֲדָמָה רְחוּמָה
אָבֵל אֶתָּה תִּדְעַ שְׁנַדְדָתִי מִדִּי
אָבֵל אֶתָּה תִּקַּח אֶת כְּמִיהוּתִי
בְּזִהִירוֹת, בְּזִהִירוֹת
כְּאִלּוֹ כְּתוּב שֵׁם " שְׁבִיר".

אני מוצאת שמחה בכובע שקניתי לך.
ביבשות הירקות אגם רמות מנשה
בוחר את זהר מבטך.
אני מוצאת שמחה בזה שבחר ללכת כשהיה לי קר
הנשמה העתיקה מטפסת כמו הדשא הירק
מחפשת אצל מישהו אחר מנות אור
הנה בא הקר ומזכיר לה
עד שלא תאהבי את העצמי
לא תוכלי לאהב את הזולת .
אני מוצאת שמחה בחולי שלמד אותי בריאות
נגעו בי נגעי חיים
ולמדתי שאסור לי לקלל את פגעי עצמי .

ככובע קש שקניתי לך אני מוצאת איזו גאלה
בעיניך התכל ירק אגם זהר
הלואי שתלמדי מהשמחה ולא משעות הצער
כמה קרוב אליך רבונו
את מזכירה לי שפעם אהב אותי איש
את מזכירה
שאני מחיבת לאהב אותי
כדי שאוכל לאהב אחר.

מי שכתבתי לו את הים
מי שאצר את מבוכתי .
ידע לאסוף
קצף ים מתפורר
זה מידי מלוח ענה
בקש ממני שאשים לבי לשקיעה,
אבל גם היא היתה לזרא
מכרת ויפה וארעית כנעלמת,
בתוך החשך הגדול.
חפשתי להביא לו
אוצרות: פנינים, אצות צדפים
אבל בעמקי המים למדתי גם חיה התהום
כחיה ישנה ואדירה שמדי פעם נוהמת
פוערת את פיה
לא יכלתי להביא לו את צעקתה .
מי שכתבתי לו את הים
מי שבא ונעלם אל פתחי השערים
ואמר לי קפצי אל תוך הים
כנחשון בן עמינדב
לא יכל לענות לי על שאלתי
כי במים הרבים האלה
מי ידע אם אלו מים נקרעים
או מלאים בנחשי ים.

לפְעָמִים כְּשֶׁאֵין מְלִים בְּנִמְצָא
אֲנִי מְדַבֶּרֶת עִם צְבָעִים
פְּעֻמוֹנֵי הַגֶּשֶׁם, הַבֶּשֶׂם הַכָּחַל סָגַל הַזֶּה בְּסִלּוֹן
בְּעֶצֶם רְצִיתִי לֹאמַר
שֶׁאֲנִי מְפַחֶדֶת לְאֵהָב
אֲבָל אֲזֵי בָּא הַרִיחַ, עֲצִיץ שֶׁקִּבַּלְתִּי בְּתוֹךְ מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת.
נִזְכַּרְתִּי שֶׁאֵי אֶפְשֵׁר לְבָרַח מֵאֵהָבָה
הִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים
הִיא תִּמְצִית קִיּוּמֵנוּ כָּאֵן.

פְּעֻמוֹנֵי גֶשֶׁם בְּמִשְׁלּוּחַ מְנוֹת
חֵן בָּאָר צְבָעֵי מִים עַל נֵיִר שׁוּודִי

תמיד אתגעגע אליך
פניך בחלון הרקבת
פרחים ששכחת להביא לי
אחות אהובה הביאה במקום.
והפרחים נחמו ביפי העדין כל השבוע
את הלב הכואב שבחר להגיד לך לא.
תמיד אתגעגע אליך
הצחוק הנדיר, הכזבים, ההצגות
כמו החתול הנעלם מהספור של עליזה מגיח ומפתיע
קוטף את פרח הלב ושוכח אח"כ מה גזל ממני.
תמיד אתגעגע אליך
אך לא לבחירות שלא יכלתי לבחר
לא לתחושת הבטן שלא הכזיבה
לא ללדרש את אהבתך לא לספק
ולא להיות עובדת במפעל האיום שנקרא חלומותיך
כשהם אינם פוגשים את חלומי הדל לאהב.
אתגעגע אליך איש עדין שיודע להביט בכוכבים
ולמצא שם את מה שאבדנו

כמה שכאב הלב שלי כל השבוע
עכשו הוא נהר שקט
נרשם בתוך הפסיכולוגיה השקטה של הקיים
לדאג לטוב שלי
להאמין שיבוא.

פרחים לשבת מהללי, Flowers and Garden,
חן באר, אקריליק על נייר שוודי.

אינני רוצה לאבד אותך
אינני רוצה לאבד את הפריחה הלבנה בשמורה
רתמים סודיים נוטפי צוף
אינני רוצה לאבד את המלכות המתוקה
של הכלנית שידעת להפך את השדות
לאוקיינוס אדם של תפלות.
ויש שם שער שיפתח
ויש שם מפתח שפותח דרך
לשבורי הלב, למחפשי המפתחות.
הם יושבים ומביטים באפשרות
של גאלה יומיומית בתוך בית
עם כל הבלאגאן שכרוך.
מדוע נגעת עמק בלבי
משום שידעת לזהות
את הבקשה העמקה
שפחדתי לזכר שקימת בי
לאהב.

תפילה, באר מרווה בשקיעה ,
חן באר אקריליק על נייר שוודי

מי ששומר עלינו בדרך הביתה
בבוקר כשאין לנו כוח לקום
מי ששומר עלינו בערב
אנחנו כל כך עייפים מלחלום על מחר
שוכחים להיות ככה היום
לקפוץ לאגם כשהמים קרים,
לסוע לים כשיש מעט זמן להביט בגלים
ולשחות עם הרוח.
מי שיוזע כמו חממה מאובקת
לתת בנו שקט מספיק חום ואור
הנה חרדלים
וכל השדה נצבע כמו גל בפרחי צנון או בן שלח
נקודות נקודות ועוד מעט זה יחלוף.

נוף בדרך הביתה, חן באר, אקריליק על נייר שוודי

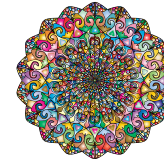

תותים לילדתי החולה

חן באר, טכניקה מעורבת על נייר שוודי.

כל הזמן הזה חפשתי מורים, רביים, תשובות
"והיית לנו לעיניים" ביקש משה מרעואל, יתרו.
אבל האמת שפתאום בפתח האהל הדל שלי
יושב המורה קרישנמורטי ואומר לי בשקט
את תהי התלמידה. את תהי המורה של עצמך.

אני מתבוננת בסבל, אין בו תשובות, כי אין בו רב או מורה
או דרך
רק עם המפות שרשם לי הארכיטקט
כמו שרושמים במרשם תרופה מרה.

I Choose to live in love I choose no more fear
צבעי מים, חן באר

ארכיטקט של זמן מראה לי תכניות
כמו שפעם מזמן הראו להורדוס את הארמונות שיבנו שם על
מצדה

המלך שבקש את זה לפני המון זמן ודאי לא דמין למה יכול
הר קרח במדבר להפך הר למרבע, לשנות מפלס.
להביא מים, לבנות ארמונות, כדים, פסיפסים, מקואות.
אבל מה שעזר לו היה היכלת לחלם ולתכנן בגדול.

בנגוד למלך ההוא אני חיה חיים קטנים. גוזמת את המליסה
בשנת השמטה

ומרפה משאר הפרחים שקמלו.
לא מתכננת כלום מעבר ליום הבא רק נושמת עמק.
על ההר שלי אין ארמונות, אבל יש בית ירקרק ופועם
צעצועי רובוטריקים של בני, שחוזר פצוע לב
ממגרש הכדורגל אחרי שחטף כמה קללות.
אני נותנת לו מים ומתבוננת אתו בכאבו
ילדים תמיד יהיו ילדים ויהפכו למבגרים
מגרש כדורגל יהפך למגרשי התמודדות אחרים גם כשיגדלו.

ארכיטקט לב מתבונן בלבי
התכנית שהוא פורש חסרת קוים ברורים, חסרת הגיון.
הוא לא מציע לי כלום חוץ מלשהות בנהר הזורם.
כאלו כבר יודע, שסוד הבניה - הוא סוד הרשומים מתחיל
בעינים המתבוננות.

בְּאֶלֶף הַצְּעָדִים אֵלַיךְ
אֲנִי עוֹשֶׂה צֶעֶד אֶחָד בְּיוֹמוֹ. אֲנִי מִשְׁקָה רִקְפָּת,
אֲנִי נִזְכָּרְת לומר שְׁלוֹם לְזִקְנֵת הַיָּמִים, שְׂיֵדִיה מְצַלְצְלוֹת בְּצַמִּידֵי זָהָב
"אֲנִי פֹה לַיָּדָךְ", הִיא אוֹמֶרְת, "מִתִּי תִקְפָּצִי?"
הִיא יוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתוֹ סִפְסָל,

יָפָה כְּמוֹ בַּיּוֹם שֶׁנָּתַן לָהּ בַּעֲלָהּ אֶת תְּכָשִׁיט הַזֶּהָב.
מִסִּפְרָת לִי עַל אֲבִיָּה שְׂיַדַע לְהַבִּיט בְּשָׂמִים וְלַדַּעַת
מִצָּבַע הַשְּׂקִיעָה בְּשַׁבָּת מָה תִהְיֶה הַתַּחֲזִית הַשְּׁבוּעִית
"אֵין דְּבָרִים כְּאֵלֶּה יוֹתֵר", הִיא אוֹמֶרְת וְאֲנִי מִהֲנַהֲנֵת
חוֹשֶׁבֶת עַל הַמָּרְק שְׂרוּצָה לְהַצְּלִיחַ לְחֵמֶם לִילָדִים
עַל הַחֵיוֹן שְׂרוּצָה לְשִׁים, עַל רַעֲיוֹנוֹת יְצִירָה שְׂאֲזֵלוּ.

אֲנִי עוֹשֶׂה צֶעֶד אֶחָד בְּיוֹמוֹ
מִתְאַפְקֵת לֹא לְכַתֵּב לָזֶה שֶׁלֹּא יִכַּל לִהְיוֹת אֵתִי בְּתוֹךְ הַיָּמִים.
נִזְכָּרְת בְּאַבְדוֹת וּבִידִידוֹת נֶפֶשׁ
כְּשִׁמְשָׁקָה אֶת הַרְקִפָּת.
אִם יִכְלֹתִי הֵייתִי קוֹפְצַת אֵלֶיהָ עֵכָשׁוּ, לְזִקְנֵת הַיָּמִים
לְשִׁמְעַ סִפּוֹר. לְשִׂאֵל אוֹתָהּ אִם יֵשׁ לָהּ יַדַע אֲמִין
מִתִּי תְּבוֹא,
לְהַזְכֵּר שְׁכָל מָה שֵׁיֵשׁ לִי, זֶה אֶת עֲצָמֵי וְאוֹתָךְ,
אֶת הָאֲדָמָה וְאֶת הַשָּׁמַיִם.

דרום אדום, חן באר

צבעי מים ואקריליק על קאנבס 70/50 ס"מ

אם לחיות את זה שוב, הייתי עושה את זה אחרת,
הייתי טובלת באמבטיה של שמש, הייתי שוקו מול החלון בגשם
הייתי עולה להר הגבוה, הייתי קמה כל יום לעשות הליכה בשדות
הייתי מועדון 5 בבקר הייתי מנשקת אותך יותר
הייתי משקיעה בסלט עם כסברה
הייתי מחיכת עם האור ששכחתי שיש בקצוות העינים בזויות הפה
הייתי מזמינה חברה לפטפט על החלומות ועל מה שנהיינו
הייתי לומדת אתך אהבה.

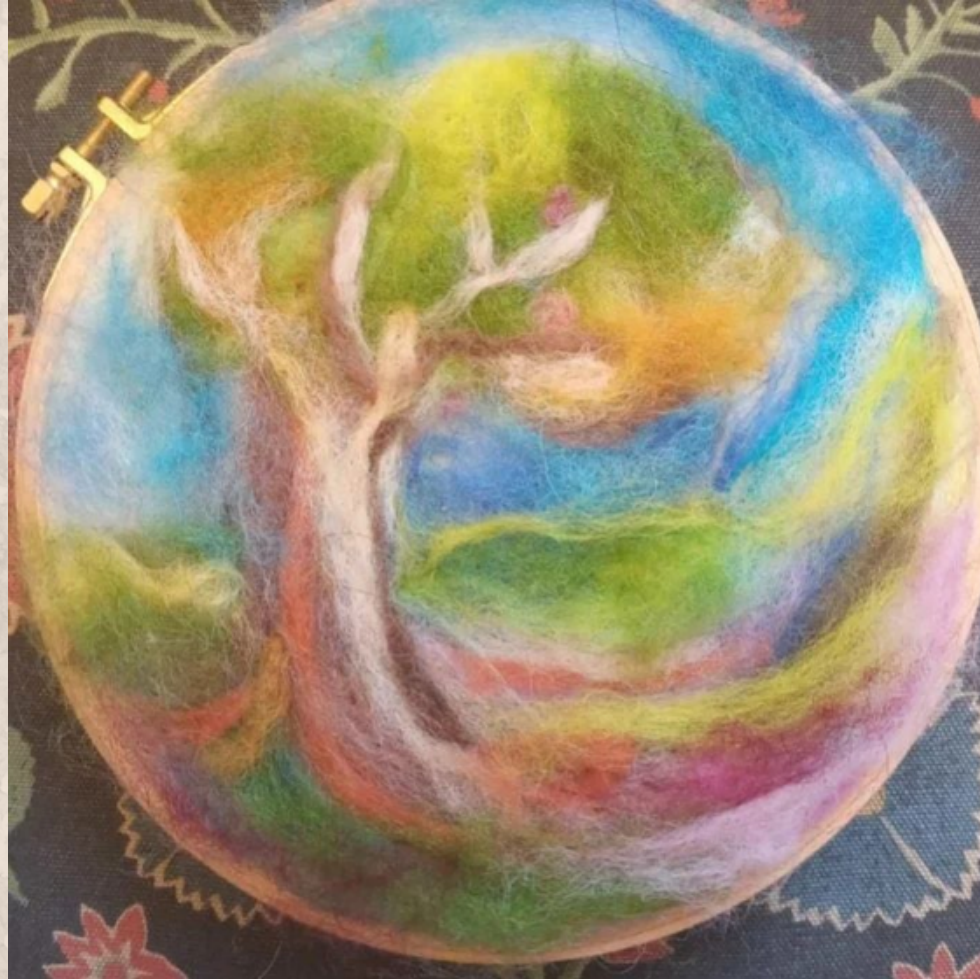
אם לחיות את זה שוב
הייתי מקשיבה ללב, לא למה שאמרו לי, לא למה שהזהירו או לא
הייתי מקשיבה לפרפרי הבטן.
הייתי ממתינה, הייתי עושה, לומדת, פועלת, יולדת
הייתי פחות מפחדת לחיות
הייתי פחות נלחמת עם מי שבאתי להיות,
הייתי הולכת מראש לעסוק באמנות
הייתי מתחתנת עם זה שרצה אותי בגיל 20
הייתי אוהבת פחות ויותר רק את מי שיוכל להשיב אהבה
הייתי אוספת את הטעויות ועושה מן הסתם אחרות טובות יותר
ומקימה מהן גלריה של מלים טובות, של ציורים מרפאים
של עצים שנטעתי בדרך שהשקתי במי הדמעות
תוהה איך הפכו להיות אילנות נפלאים כל כך עמוסי פרות
הייתי מסירה את הספק ממך וממני
הייתי מבינה שההספק לא לנו הוא נועד
הייתי נושמת עמק וחיה
יום יום דקה דקה בתוך נצח.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁשָׁכַחְתִּי לְעוֹף
בּוֹא תִזְכֵּיר לִי לְנֶשֶׁם אֶת הָאֵילָן
מִרְבֵּד גְּשָׁמִים יֶרֶק צִמְרָת,
מָה שֶׁמְצָאנוּ שֵׁם יַחֲוֶה גַם אֶת הַשׁוֹרְשִׁים
שֶׁשָׁכְחוּ לְעוֹף.

חן באר תמונת ליבוד

ועתה אני אצל הקפה
אל תתהה מדוע כבד היה לי לקום הבוקר
פרעה הכביד את ליבי מהגזרות החדשות.
קבעתי עוד בדיקה של אנטיגן לילד.
חתמתי על טפסי החיים בלי דעת לאן הם הולכים.
חבר טוב מוסר היום כליה לאמו.
אני מבינה קצת במכות החיים אבל
כשעיני סמאו מהבדידות של הברד
וכשמכת חושך התחלפה בלי ששמתי לב
במבוכת בכורות, הבנתי שאיני מבינה דבר

לא מזמן הבנתי שגם אני
ירדתי למצרים לשבור לחם,
לא מזמן הבנתי מה שזה שיעבוד לפרעוני
שאצלו דבר בתפיסת הקבע
של פירמידות ההררכיות של מצרים לא יוכל להשתנות.
אני צריכה לצאת מהעיר להתפלל כמו משה
ולהבין שאני מחפשת דרך
אל הארץ הטובה
גם אם זה יצריך
מסע ארוך במדבר.

מזמור לדוד ה' רועי לא יחסר בנאות דשא ירבציני
על מי מנוחות ינחני

אם יכולתי לברוח הייתי שם עכשיו.

חן באר, אקריליק על נייר שוודי 32/45 ס"מ

לא יכלתי
לשבר את הצער של המרחקים
לו יכלתי הייתי שואלת
האם היית סנה בוער
או אש מעל מים
האם היית רק אש בָּהָרִים או סנה בוער,
אור מתמר שאיננו עכל

הָאִישׁ שְׁמַתְקַן אֶת מַחְרוֹזוֹת הַתְּפִלָּה
מִתְבוֹנֵן עַל הַשָּׁמַיִם
בְּכָל יוֹם יֵשׁ פֶּז אַחֵר
הַבֵּיטִי בְּזָהָב שְׁמַקְשֵׁט תַּכְשִׁיטֵי קְלוּלוֹת
אוֹמֵר לִי כְּשֶׁכְּהוֹת עֵינַי מְעַצֵּב
אִם נִנְעָלוּ דִלְתֵי נְדִיבִים
דִלְתֵי מְרוֹם לֹא נִנְעָלוּ.

חן באר טכניקה מעורבת

פְּרוֹפִיל בְּאֶתֶר הַכְּרוֹת
אֶחָד רָשֶׁם שֶׁהוּא מְחַפֵּשׁ
מִיִּשְׁהִי לְרוּחַ אֶתֶּה
שְׁנֵי כָּתֵב שֶׁבְּשִׁבִיל הַחִיּוּךְ שְׁלִי
הִיָּה נוֹתֵן אֶת כָּל הָעוֹלָם
וְשִׁגִיל הוּא רַק מְסַפֵּר
שְׁלִישִׁי רָשֶׁם שֶׁהוּא יֵזֵם עֲשִׂיר
בְּנִסְיוֹן חַיִּים וְרַעֲיוֹנוֹת מְפֹלְאִים
יֵשׁ לוֹמֵר שֶׁהִסְתַּקְרַנְתִּי
יֵשׁ לְצִיָּן שֶׁשְׁלִשְׁתֶּם הָיוּ לְפָחוֹת עֶשֶׂר שָׁנִים וַיּוֹתֵר מֵעָלִי

אָבֵל אֲנִי חִפְשָׁתִּי
דּוֹקָא אֶת זֶה שֶׁהִתְבַּיֵּשׁ לְרָשֶׁם
אֶת הַחִלּוּם שֶׁלֹּא הֶעֱזִיתִי לְהֶאֱמִין
שֶׁאֶפְשָׁרִי
וְשֶׁאֲלִתִּי לָמָּה בַּדֶּרֶךְ אֲבָדָה לִי
הָאֲמוּנָה
כִּי אֲנִי חִפְשָׁתִּי
מִיִּשְׁהוּ לְלַכֵּת אֶתּוֹ
לְהִשְׁתַּהוֹת מֵעַל פָּרַח נָדִיר
אוֹ סֵתֶם חִפּוּשִׁית שֶׁעוֹבְרֶת

כִּי רָשַׁמְתִּי
שֶׁאֲנִי מְחַפֵּשֶׁת אָדָם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
אֲדָמָה טוֹבָה וְרוּחַ
טוֹב לְשָׁמַיִם וְטוֹב לְבָרִיּוֹת

יש להם בבית ילד עם תיק בית ספר
הם מתפללים שילך וישוב צוחק
שילמד לדבר בשפת הפרחים
הם מבקשים לומר
גם אם עשית טעות, יש לך זמן שוב לפרח
גם אם בעיניך נצן
הרי אתה שושן צחור יפיפה.

אלה שמדליקים קמקום בבקר
פורשים לחם וחלומות
יש להם בבית אהבה
שמחכה לפרח
גם אם היא קצרה
היא תספיק לחיים שלמים
יש להם שפה שלמה של הפרחים
שמספרת על אור שנפתח, תנועה חיה
זה מספיק, זה טוב.

איך אומר לך תודה בשפת הפרחים |
חן באר אקריליק על נייר שוודי 2021

תביאי לי פרחים לשבת
בזר שקוף, אני אשמע מה בקשת לומר לי
התקוה היא הר זק
אבל כשלומדים לטפס בה
יש כוח מספיק
להתעורר למחר.
אלה שרושמים משפט בתוך הלילה
אלה שמוסיפים להשקות סחלב, רקפת
גם בשנה הבאה
אומרים בחיך, מי יודע אולי יפרחו בסוף,
אולי יקרה נס בתוך הטבע
כן הם למדו לבקש
נס בתוך הטבע.

בואי
תהיי בית סירת מפרש
שיוצעת לחצות מים רבים
תנוחי באור היקר של המרחקים
קחי לך מרפא
מהימים שעוד יבואו.

עלמה על מה חלמת?
רציתי לומר לך, כואב להסכים
להקשיב לבטן הים, לכאב המשאלות

עלמה, על מה חלמת?
בואי
אל כלולות הלבנה
לא ירמה אותך עוד
אור הזהב
לא ירמו אותך עוד
רסיסי הכוכבים.

טכניקה מעורבת על קאנבאס

חורבות יפות שהגנן קישט בפרחים אדומים וצהובים
לצד כביש מקורצף, לצד בתי ההרחבה משיש חדש.
בניני העיר מתלבשים על המרחב
מול בתי העלמין של מי שהופשטו מנכסיהם.
צמא גדול ממלא אותי

אני מוכרחה שתביא לי מים טובים, הזנה מדויקת לרעב הזה.
אני מוכרחה שתבטיח לי שמהו מאהבתנו ישאר וימשיך
כמו הפרחים הרב עונתיים
גם אחרי שנשוב מכאן לאדמה.

אני זוכרת אותך, חלמנו על בית עם גינה, הסתפקנו בעציצים
איך הפכנו לחורבה שמתוכה חולמים חלומות.
הוספתי להשקות את העציצים
איך העזנו להמשיך לחלום?
איך חיפשנו הזדמנויות למפגש לפני שיבוא הגשם.
לא מצאנו בתוכנו בית. חיפשנו בחוץ מקום.
הלואי שנזכור

שמותר עוד לחלום על בית חלומותינו
גם אם זה אומר לשפץ איזו חורבה.
יש שם ארמון
כי אנחנו מהלכים שם ביראת קודש
כי לפעמים חורבה מחכה איזה זמן
עד שמישהו יתגעגע לבנותה.

חורבה בזמרת, בבית חלומותי
חן באר אקריליק על נייר שוודי

מודה אני על העשבים והשיר
על דמות דיוקנה של סבתי רוני
שהזכירה לי להביא מים לפרחים, להכין מרק
בקור הערב.
על העורב השחור שברח מהציור
על הטעויות הנוראות שהפכו לכתם של אומץ
על הנהר היוצא מההר שהנביע רזים וסודות של
שמחה
על השוקו המוקצף עם הילדים בבוקר חופש
על האמא שהבינה שמותר לה
לפעמים לזכור שהיא ילדה
מודה אני לפניך על חושך שכיסה דרך
על האור שהגיע פתאום
כשהבנתי.

מודה אני לפניך
טכניקה מעורבת על נייר שוודי.

"גם הרע הוא כסא לטוב" (הבעש"ט)

הדמות שציירתי היום התחילה מציור פשוט של רישום כיסא
בפחם ופסטל
אבל בתוכה הודבקו אט אט העשבים המיובשים
שחיכו בסבלנות במייבש הצמחים ולאט לאט נוספו עבודה
בדבק אקריליק
וצבעי מים של סטוקמאר ואקולין. הייתי כמו ילדה שמשחקת
בחומרים
לאט לאט הלך לאיבוד הכסא ומצאתי דמות בפרופיל אחורי.
יש הרבה דברים יבשים והרבה חיים בתנועה. אדמה שמחכה
למשהו
לפעמים אני נושמת לתוך היובש ומחכה לגשם.
יש סיפור שלם אצל האישה שציירתי האם מעל כתפיה יש נחש
או ציפור?
האם היא עצובה או שמחה מאיפה היא באה ולאן היא הולכת?
ולמה לא הוספתי לה עוד דמות
השארתי אותה ככה בפרופיל אחורי
אולי לפעמים זה כל מה שאפשר להביא פרופיל אחורי של משהו
ולהסכים להיות שם ביובש וביופי שלו
לזכור שרגע אחרי השלכת הכל פורח שוב לנשום סבלנות

דיוקן דמות פרופיל אחורי | חן באר . טכניקה מעורבת

זָהָב טָהוֹר אָמַרְתָּ,
מְלֵא שְׂרִיטוֹת
אָבֵל זָהָב טָהוֹר עֲדִין
עוֹמְדַת שֵׁם עִם יֶלֶד
אֶצֶל הַנְּהָרוֹת הָאֵילָנוֹת הָעֵתִיקִים הַנְּמִים
מִי הַמִּתְפַּלֵּל שִׁישְׁמַע קוֹלוֹ
שֵׁם לֵיד הַמַּיִם מְחַכָּה
נוֹתֵן לִי יָד וּמִתְפַּלֵּל הַיֶּלֶד
אֲנִי נוֹתֵנָת יָד לָךְ
זָהָב טָהוֹר מְלֵא סְרִיטוֹת
מְלֵא אָבֶק שֶׁל דֶּרֶךְ
בּוֹא וּנְנִיקָה
גַּם אִם אֲנַחְנוּ שֵׁם בְּתוֹךְ הַמְעָרָה עֲדִין
אֶפְשֶׁר שֶׁתִּמְצָא
מְטֹלִית נָאָה,
אֶפְשֶׁר שֶׁמְנוֹרֵת זָהָב שֶׁל אֶלְדִּין
תִּזְרִיחַ לָנוּ מִשְׁאֵלוֹת .

אצל האילנות הנמים
בבא סאלי וסבא יוסף צבי זצ"ל,

חן באר טכניקה מעורבת על עץ

איפה שהציפורים נעלמות
והמלכות אבודה אני מחפשת

את מה שאמר הלב ושתק שוב
וטבע, וניצל מטביעה כבר כמה פעמים
בנהר השכחה, באור העיף.
באים העלים והענפים
מזיזים במחול עם הרוח
את הכמיהות

איפה שהציפורים נעלמות
ניסיתי לרשום פה עיניים ואף
להריח את המרחבים
ולמצוא באישה העצובה
את השמחה שתהיה למלכה
כאשר היא תבין שמלכה
יכולה למלוך
על ממלכתה גם לבדה.

כשהיא תפגוש במלך השב מהמסע
מה תאמר לו?
היא תמתיק סוד,
לא תגלה את המסעות
או איך הצליחה לשמור את יופיה פורח.
היא תקטוף פרחים
לקשט את כס מלכותו

פרוטרט עצמי עם פרחים
חן באר, טכניקה מעורבת

הנה אני מציירת אותך, לא יצאת דומה בכלל,
גיליתי יופי אחר ממשחק הפחם, מעדינות התוים
איזה גינן של צדיקים ממרוקו
פתאום ציפורים עפו מאחריך מעומקי שמי הכחול פרוסי לא ידעתי
מנין הגחת
בכלל לא איש שניסיתי לרשום את תוי פניי סתם כדי להתאמן על
דיוקן.
מה שרציתי לומר לך: אתה אינך האדם שחיפשתי
האדם שחיפשתי הוא באבידה.

האדם שאהבתי קבור, מושלך עם חלומותי ועדיין הולך ברחוב
הוא קונה חלב ובירה ולחם ופעם אהבתי אותו, אפילו מאוד
אפילו אהבה שהיא בלי גבול
למדתי ללכת על קצות אצבעותי לטפוף בלי רעש בקצוות היקום
וזה לא עזר לי
אינך האדם שחיפשתי, האדם שחיפשתי הוא באבידה
ומאז איני יודעת את מי לחפש
איני יודעת איך לרשום את תוי חלומותי כי איבדתי אדמה
אם יבוא איש אחר ועדין שמעיניו יעופו ציפורים מה אומר לו
הזהר זה ציור דיוקן בעבודה,
אני מחפשת מציאה.

ללא כותרת, חן באר, טכניקה מעורבת על נייר שוודי.

בְּחֵלוֹם הַבָּא
אֲנִי כֹבֵר לֹא צְמָאָה לַמַּיִם.
יֵשׁ שֶׁקֵּט גָּדוֹל
בְּאוֹר הַיַּעַר
אֲנִי כֹבֵר לֹא מַחְכָּה
שֶׁתְּדַלֵּיק לִי אֵשׁ
כִּי כֹבֵר לְמַדְתִּי לְהִבְעִיר מְדוּרָה .
לֵיד הָאֵשׁ
יֵשׁ מִשְׁכָּן, אֶהֱל
לְהִבְנֶה בֵּין שְׁנַיִם.
גַּם הָעֲנָפִים שָׂרִים
אֶת שִׁיר הַלֵּילָה .
הֵם שֶׁלְּמַדּוֹ אוֹתִי תָמִיד לְקוֹוֹת.
בְּחֵלוֹם הַבָּא
אֲנַחְנוּ בְּבִלּוֹן הַפּוֹרֵחַ, כְּמוֹ שֶׁרְצִיתִי פַעַם
אֲבֵל אֵיזָה פְּלֵא ,
כֹּבֵר אֲבֵד לִי פַחַד הַגְּבָהִים .
אֲנִי מִבִּיטָה אֶתְךָ
בְּשָׂדוֹת וּבֵימִים שֶׁמִּתְחַת
גַּם לְתֵהוֹם שְׁנֵרְאִית
כְּמוֹ שֶׁטִּיחַ מְרַהֵיב מִלְמַעְלָה
יֵשׁ צְבָעִים וְאוֹר,
הִיא שֶׁלְּמַדָּה אוֹתִי
תָמִיד לְהֶאֱמִין.

בחלום הבא
חן באר, אקריליק על קאנבס

לא הִיהָ מִיכֹל לָזֶה .
הָאָדָמָה הִתְחַמְמָה
וְהִלְבָּה שְׁמַתַּחַת שׁוֹרְשֵׁי הָעֵצִים
בִּקְשָׁה לִהְיוֹת מִיָּם
גַּם הִיא נִזְכְּרָה שְׁפַעַם הָיְתָה מְעִינֹת חַיִּים.
הָיָה חָם כִּ"כ עַד כְּדֵי מֵאֲפִיר
שֶׁדָּרְכָנוּ עַל הַשְּׂדוֹת
רַק מֵאַחֵר
כְּשֶׁפָּנְסִי הָאוֹר שֶׁל כֶּפֶר אַחֵר
הָאִירוּ לָנוּ דָרָה.
לֹא רָצִינוּ לַחְזֹר
וְהָיִיתִי חִיַּבֶּת לְהַחֲבִיא אַח"כ
אֶצֶל לַיְלָה מִפְּנֵי הַבְּרָכָה הַסְּמוּיָה
אֶת הַכּוֹכָבִים , וְאֶת צִיּוּרֵי הַנֶּפֶשׁ
וְאֶת הַשְּׂדֵה שֶׁנִּשְׁטַף בְּאוֹר
וְאֶת הַנְּגוֹן שֶׁשָּׂרְנוּ
מִכְבֵּד הָאוֹר
צָחֲקָנוּ עַל חֲשָׁה.
מִכְבֵּד הָאוֹר
לֹא יִדְעֵתִי כִּיצַד
אֶהְיֶה נוֹשֵׂאת אוֹר בְּכִלְיוֹ.

הרבה כאב שיש בו יופי

שדות זמרת, חן באר, צבעי אקריליק על נייר שוודי.
עיבוד צילום שחור לבן

נעים להקשיב לשקט,
הנה רשרוש הענפים
הרבה נשאר שם
הצפור שלא נכנסה לתמונה
שני אנשים ששחו במים
זה לעבר זו
חפשו אבדה שנמצאה.
לא צירתי אותם
כי הייתי רק צידת אור
בלי ספורים מיתרים או דקויות
של שיחי הבמבוק
והצפור השאירה קו אור
כמו שביל בין שיחי הבמבוק
הירקים מהזהב
ונעלמה.
שקט, רשרוש ענפים במים.

חן באר, טכניקה מעורבת על נייר שוודי

אני רוצה לשנות
זוית ראיה
אני רוצה לצייר את העץ הצהוב
בעיניי
מהמקום שבו פורחים הדרורים
מהמקום שבו צבע הדרורים
הופך נדיר

והעלים הצהובים שנושרים
נופלים על האדמה
כאבקת קסמים
אני רוצה לשנות זוית ראיה
אני רוצה לטעום ממקציף החלב
בקפה המר
את אהבתך.
אני רוצה לצייר את העץ הצהוב

חן באר, טכניקה מעורבת.

אני רוצה עיניים טובות
למצוא בך חן
לשאת את החן
למצוא בי
את מה שאיבדתי.
לשים גם את הטעויות
במקום הטוב
שקיים לאבני הדרכים
אני רוצה עיניים טובות
כמו של נהר
שנוצצת בו השמש
אני רוצה עיניים טובות
כמו של נשר, בדקויות ומרחקים
להשקיף ממעל
על הארץ הטובה
להשתקף בטוב הזה
להיות נושאת חן.

אתה פוגש אותי בזמן שהוא אי
מהלך בו גם רבוננו
שאר הזמן הייתי לסופה
או לטלטול האניות
הייתי קצרף ים
או השחפים
או השקט
מגע מרפרף של
מפרש הסירה במים.
אתה פוגש בי בזמן שהוא אי
אני מבקשת
תותיר לי מקום בעולמך
אבל בעצם
האם ידעתי שאני בעצם אי
משכן לאהבה.
האם ידעתי לפנות מקום
למפרץ השוקק
בבני הכנף
לטעם מפרי גן העדן האבוד .

חן באר, טכניקה מעורבת, יולי 2020.

רציתי להיות באור
לתת שם לעצמי
אוקיינוס של חמלה
כמו שאמרת בעודך
תופרת את הכאב
ועושה ממנו וילונות יפים
לבית שיבוא
בעודך מוצאת בית
לים העמק.
אבל האור היה שלו ומסגור
רחוק היה האור
ולא אמר לי משהו שיכלתי להבין
ברוך ה' יום יום ענה
כשנכבתה הסערה האימה והיפה
רציתי לתת
לכל המקומות בהם טבעתי
אוקיינוס של חמלה
ואלמד את הגלים לשחות
ואלמד את השמים
אין לרכב
על הגלים.

ואם אשאל אותך: למה דווקא עכשיו,
את באת לעמוד עם כובע תותרת להשקיף על
הנוף החם הזה,
על נוף הכנרת, על שדה החמניות עם רגליך
הכואבות בנעליים אורתופדיות ותפוזים שחתכת
כאילו את מתעקשת להביא לי אור.
את תגידי שהחמניות באות לפרוח דווקא כשחם,
דווקא כשהאור משתנה נוהות בתפרחת שלהן,
אחר כיוון החמה.
ואל תשאלי אותי למה אני עדיין עם עיניים
ממצמצות וסחרחורת כאילו עודי שם בשביל
הבטחון שליך השדה.

אוספת את חלקיך ואת כלבי הנבהל
ואת גופי שהשתטח על האדמה מהצבע אדום
הזה
מסרבת לקבל את העובדה שאלו הם לפעמים
חיינו פה.
תחתכי לי עוד שברי תפוזים ותגידי, אז מה, את
תקומי כמו העיוור מהסיפור ששכח את מקלו
וממשש בידיו את תפרחות פרחי החמה
כדי לדעת את כיוון מערב, הכיוון לביתו
תמששי את השגרה ותמצאי בתוכך את
ממלכתך, את הבית.

סבתי אצל מלכות פרחי החמה,
חן באר, טכניקה מעורבת על נייר שוודי

כ"כ הרבה זמן אני מחפשת אותך
חשבתי שמצאתי
בשפת הים
ברחוב
בטקס הכלולות
טעות, טעות
על טעות משלמים הרבה
הרבה זמן שהבנתי
שאתה כלול מכל הפרצופים
שפעם אהבתי, שאי פעם אוהב.
הרבה זמן שהבנתי
שהגעגע הזה גדול מידי
מלהכיל אדם.
אז, שם בתוך הים השקט
אמרתי
תודה לך, האחד

בשער הים. חן באר
טכניקה מעורבת על נייר קאנסון 30/40 ס"מ

תבוא אח"כ
אני שותה זמן
הרבה זמן
שאני לא רואה את עיניך
לא בקפה
ולא בחוף
ולא בדרך
השמש מתחממת
אני שותלת עץ חור
בתוך כל זה
אולי בפנימו
מטמינה פנינים נדירות
של מים קרים
מצירת מעין
במערה זוהר ספר
שיאיר את ספורנו
האילן יצמח
ויכסה בצלו
את היקום המתחמם
בעלי רפואה סגלים
של אהבתך.

חן באר, עצי סגליון בפריחה, אקרליק ופסטל על בד, 2020

הבית שלי עשוי מנייר
אני מצוירת דרורים
ועץ דקל
הבית שלי עשוי משדות של חיטה
מתפילות של רועים .
הבית שלי מועמד לשריפה
אין לו תריסים חזקים
הוא פועם במקצב הלב
השארתי אצלו בטעות
כלבלב אוהב
שעיניו עצובות
ומפתח אוטו ספאר .
מה עכשיו
לנצל את הדרמה
לסוע באוטו
לחופשה כפויה ?
הבית שלי עשוי מנייר חזק
יותר מכל הממד"ים
אני מפחדת שישרף
אבל זו אני ,
הבוערת.

בית לב עטוף בשדות,
טכניקה מעורבת על קאנבס

זאת האישה העייפה, סוחבת את הסיפור
מחפשת מקום
הולכת בחולות פרחי חוף. זה הבית שלה
וגם נחל שוקק שאפשר לצייר ולמצוא בו כוחות
מעמידה את הכסא, מוציאה את הצבעים מהסל
ואת הסינר הפרחוני
שיועד כמתנת חתונה לעקרת הבית הראויה
והומר לסינר צבעים.
משאירה את הסיפור לצלול במי הנחל הקרים
משקמת את כוחותיה בנחל שקמה
מאיפה פועמים מי הנחל המתעגלים בתנועת
שפוגשים מאחורי הדיונות את הים בתנועת
אינסוף.

זאת האישה העייפה מדברת בצבעים ובמילים
עם ריבון הכל משטחת את טענותיה במריחות
דקות
יום שישי דולק אחריה ורוח מן הים באה
כשהיא לבסוף אוספת את המנוחה ואת הכסא,
את סל הצבעים את הסינר הפרחוני ואת הציור
וחיוך בעיניה שהשמש מוסרת
הסיפור החדש נרקם לתוך נצח
עכשיו הוא עת להדליק את הנר.

נחל שקמה, חן באר, טכניקה מעורבת על נייר שוודי

"יוצר אור ובורא חושך
עושה שלום ובורא את הכל".

טכניקה מעורבת על נייר קאנסון.

הָיָה מֵר הַרְעֵשׁ
אָבֵל הַצֵּלְתַּנִּי, לְמָה צָרִיךְ הַיֵּיתָ לְהַצִּילֵנִי?
אֲמַרְתָּ: יֵשׁ בְּךָ מְנוּחָה .
הָאֵילָן הַלָּבָן הַתְּגַבְּהָה מֵעַל כָּל
הַשָּׁחַר הַזֶּה שְׁכַמְעַט וּבִלְעָנִי
אָבֵל הַצֵּלְתַּנִּי, אֲמַרְתָּ :
יֵשׁ בְּךָ סֵעַד, יֵשׁ בְּךָ יְשׁוּעָה
וְשִׁתִּיתִי מִמַּעַן פֹּעֵם
בְּבֶטֶן הַהָרִים
וּפְרָחוּ בִּי
עַת דּוּדִים כָּלָה
כְּלוּלוֹת אָבִיב.

חן באר, עת דודים כלה,
טכניקה מעורבת על קאנבס 30/30 ס"מ

אני לא יודעת
מתי ים הפך לעפר
ומתי הייתי צריכה להחזיר אותו
לקו החוף
להגיד לו השפיפות הזאת
לא מתאימה
למי שאתה.
הגלים שהיית,
הגאות והשפל
טבועים במי שזוכה
להיות מראה
לרקיעים השקופים.

מה שלא אמרתי יספר הים,
חן באר טכניקה מעורבת על נייר שוודי
34/40 ס"מ

אל תגידי לי שאת עייפה
שהידים שלך שכחו
לעוף כמו כנפיים
להזיז את הצמידים
כמו את המחשבה
על יופי ועבודת .
אל תגידי לי שזה כואב
להביט במראות המצובעות
אל תטבעי בתוך
כל מכות האדמה המים והאש שבערו בך
הנה את בתוך הים שכבר נבקע
יוצאת מצרים
ים גדול מרהיב בשדות הנקצרים
שומטת לרגע את העבודות
כדי לגלות שאת כמו שאת
נולדת להיות
בת חורין.

חן באר, אישה בלבן .
טכניקה מעורבת על דף שוודי

אָנִי מַחְפֶּשֶׁת אֶת הַכְּפוֹת הַיְּפוֹת
שְׁקִנִּיתִי לִילְדֵי
בְּשִׁקִּית הַיְּפֵה הַשְּׁקוּפָה .
נִשְׂאָר אֲבֹדוֹתֵי
נִמְצָאוֹת בְּבֵאֵר
לְכָל אָדָם מְכָרָח שֶׁתְּהִיָּה לוֹ קְרוֹב אֵלָיו
אִיזוֹ בֵּאֵר .
מְכָרָח שֶׁתְּהִיָּה לוֹ גַּם
כֶּפֶת שָׁמַיִם מֵעַלָּיו
שֶׁתִּשְׁמֹר וְתִגַּן .
שִׁיְהִיָּה לוֹ
בֵּית בְּפָנָיִם .
הוּא תָּמִיד יִזְכָּר
לְנִקּוֹת וּלְקִרְצָף
אֶת הַזְּכָרוֹנוֹת ,
לְפֶתַח שַׁעַר לְפָרְחִים
כְּשֶׁעֵיף הוּא
לְדָלוֹת מַיִם מִתּוֹקִים
מִבֵּאֵר הַכּוֹחוֹת .

חן באר, טכניקה מעורבת על קאנבס

אורחת מעל כפר בשדות
לא מכאן, אני
מהעיר ירושלים.
לפעמים עוד מכות בתוכי האבנים
לפעמים בחלומי, הסמטאות מובילות
למקדש שחרב.
כמו יונים התפילות ממריאות בי לעוף
אל ספר המדבר.

אורחת מעל כפר בשדות
מי שם אותי כאן, אחרי האש והמים
להיות אדמה נחה, משתנה עם העונות
להינחם מהתבואה הפשוטה
להתגעגע אל עירי, ירושלים.

אורחת מעל כפר בשדות
חן באר, טכניקה מעורבת על נייר קאנסון.

יש מאחורינו הרים
לפעמים הם כבדים כל כך
שכמעט ונופל עלינו, העולם.
לפעמים אתה נותן לי מתנות קצרות
כמו חבל דק
של כלבלב מקשקש בזנב
שתמיד אקרא לו בליבי: צוף

גשר צר מאוד העולם
וההרים מאחורינו,
לעולם אינם נופלים, הם רק תזכורות
למה שעברנו, ללימוד הכואב של הלחיות
גם הם, גם אנחנו שער לשדות
המתרחבים
אל האינסוף.

איפה אתה צוף,
חן באר, טכניקה מעורבת, על נייר קאנסון
30/40 ס"מ

לא יכולתי ללמד את זה
לא היו לי כלים
האצבעות תמיד הפכו באיזה שהוא שלב
להיות המכחול
השדות רעדו לי בידים
שכחתי את כל החוקים
אור וצל היו לי מספיק בחיי
כמו סיפור
השתדלתי להתמקד במקומות המוארים
אבל זה דרש את אלמנט ההחשכה
כדי להבליט אור עדין

הייתי חייבת לספר את הסיפור
לצייר את האור של החרדלים לפני
שיחמקו
זו היתה תנועה חיה,
זוהי היה מספיק
זוהי היה ראוי
והודתי על זה לזה שיצר אותי.

נוף,

טכניקה מעורבת צבעי מים ואקריליק ,

זֶה לֹא מָה שִׁיקְרָה לָךְ
הַדֵּלֶת שְׂאִין לָהּ מִפֶּתַח
הַזְמַן שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְאַחוֹת .
זֶה לֹא מָה שִׁיקְרָה לָךְ
חֵלּוֹן סָגוּר לְפָרִיחוֹת אֲדָמוֹת .
תִּפְתָּחִי אֶת צֶהַר הַתְּבָה
לְתַקּוֹת חוּט שְׁנֵי רְחָבָה
גַּם אִם צָר לָךְ
לְהִיּוֹת רְחָבָה מִתְקוּוֹת.
תִּנְשָׁמִי
עֲכָשׂוּ נֶרְקִיסִים בְּשָׁדוֹת
מְבָרְכִים אֶת הַגֶּשֶׁם
וְהַכְּלִבְיֹת, כְּלוֹת חֵן
פּוֹקְחוֹת אֶת עֵינֶיהֶן.

נרקיס לבן בשדה אדום
טכניקה מעורבת .

שעת השמים והמגדלור

חכיתי עד שיזדקפו עצי הזיתים
יערסלו את הגן בנגונם העתיק
שיתגבהו כתרן ספינה
וידעו לומר לנו לאן נפליג

שוב הייתי בבית בו אלפי המנורות המשנות
קטנות ומבורקות כשן הפיל
עליו ישבתי בילדותי לחפש שלוח ביער
לדבר עם סבא וסבתא מעבר לים
ובנתים עקרו את היער
וסבא נפטר..
כמה עמק הים לפעמים
נדמה שאין לו ידים לתפס
את כבד משאו

ילדותי הייתה כמו סופה ,
איני זוכרת דבר מלבד הצעקה והחלום
אבל האור ידע להבליח
בין ענפי הזיתים
כמו קרן מגדלור
להביא אלי אדמת הגן, מזמור ירק.
עיני האור אומרות לי
מה שישאר אחרי
יהיה לך
פרות הנצח בענפי הרגעים .

סודם של הזיתים, אקריליק על קאנבס

אֶל הַחֹדֶר תָּבוֹא
אֲדַמַּת חוֹלוֹת וְשָׁדוֹת
שׁוֹשְׁנַת מַיִם מְעֵזָה לַפְּרֹחַ
לִיד הַמַּיִם
אָבֵן הָרֵאשָׁה, אָבֵן מֶרְפֵּא
תִּתֵּן לִי לְכֹאבֵי הַלֵּב
אֲשִׁים מִתַּחַת לְרֵאשִׁי
אֶת הָאָבֵן אֶת דַּמְעוֹתַיָּהּ .
כִּי גַם אָבֵן הָרֵאשָׁה מְמַנֶּה הַכֹּל שׁוֹתִים
יִוֹדְעַת לְבָכוֹת
מִדַּמְעוֹתַיָּהּ
נִבְרָא הַיָּם הַגָּדוֹל
וְכֹל יְקוּמָהּ
נִבְרָאת שׁוֹשְׁנַת מַיִם שְׂמֵעָה לַפְּרֹחַ.

שושנת מים, אבן הראשה,
חן באר, טכנקה מעורבת אקרליק
תערובת אפוקסי על קנבאס. 40 ס"מ/40 ס"מ

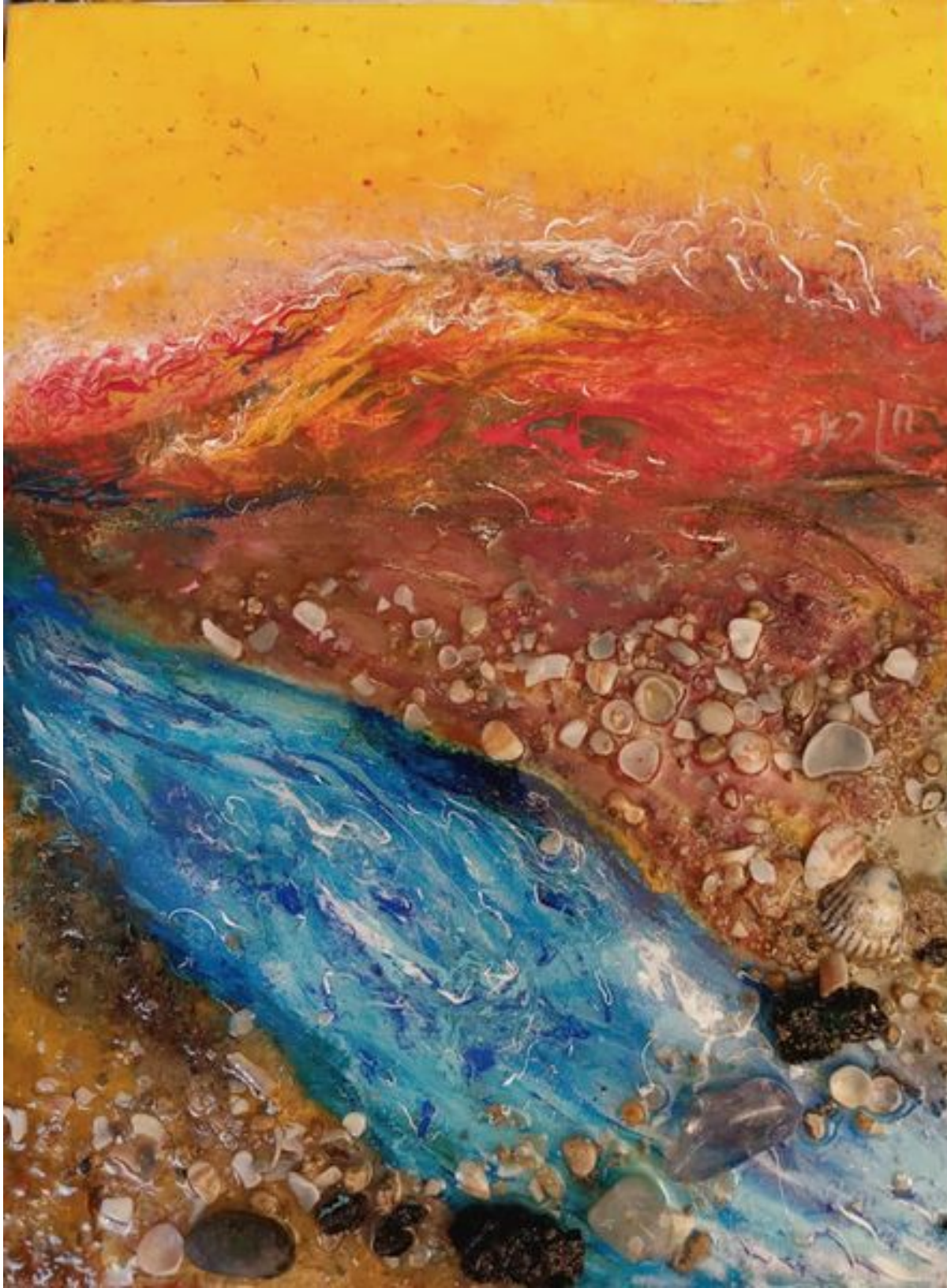

שטפתי את הפנים בנהר
הוא היה צלול כל פעם
עד שראיתי מה שיכלתי להיות,
כמו הבדל בין חשך לאור הכה בי הצער
אבל לבסוף התמזג השחר
מה שיכלתי להיות
היה מה שהצלחתי להיות אני.
מה שאתה מחכה לי
האבנים עשו גשר
יכלתי לעבר
להגיע לאן
האור נגע במשק
כנפי העגורים
ונתן להם כוח לעוף מעל הנהר
בזכותם גם אני קמתי
הדלקתי קמקום לקפה
הנעתי ידי כמו אדם והלכתי בעולמי.
לעולם לא תדע
כמה אפרתי את העינים העיפות
ליום של פרחים
כבר ידעתי שיום של פרחים חלף עבר
ועדין הוא כאן היום.
אמרתי להן לעינים היפות
מי יתן ותשרה עליכן השמחה
מי יתן ויאיר בכן אור.

יום הפרחים, מעבר לנהר הסמבטיון,

טכניקה מעורבת תערובת אפוקסי אקריליק, חול אדמה אבני מרפא צדפים ואבנים, חן באר 40/30 ס"מ

מעבר לנהר הסמבטיון

לעולם לא תדע כמה טבעתי
הבקר בקש שאקום, וקמתי

שמעתי את האבנים שנוזקות
מערב שבת עד ערב שבת

השארתי שאריות הלילה
לשועלים המחפשים פרצה לכרם.

חפשתי סמבטיון
מעבר להרי החשך
כי שמה נבראים דברים של אור.

אתה ועץ הקלמנטינות העתיק
היה לפני שבאתי
ישיר את פרותיו גם אחרי.
אתה והמלים שאמרתי
צל רועד
ירח כסוף
פרי כתמתם של עונה
תזכר שבחרתי
ללכת מכל מה שלא היה צומח.
כל יום אני עונה לך
ושביל הקלמנטינות כבר
מתכוון לפיקניק הארעי
שבו נקלף את האתמול שהחמיץ
ונאמר: היום, הפרי מתוק.

*

אתה ועץ הקלמנטינות העתיק,
חן באר, טכניקה מעורבת

פסטל צבעי מים ושמן על קאנבס שטוח
25/25 ס"מ

הסלע שהיה אמור
לשמר על הרקפת
הלב שבקש לפעם
את עדין רצה ביער
ארך מוריד
את הענפים והכמיהות
פעימות של השמש, חישה מסתורית
של מלכת יערות
אני שומרת אותך ואת
לבו של הנער
שלבו נדם כמו הסלע
מי ישמר על

רקפת מרכינה ראש.
צבעי מים ופסטל.

כְּשֶׁאֲצֵא מֵהַגְּמָחָא
מִי יִהְיֶה שֵׁם, יְדִידֵי הַחֶשֶׁק?
אוּ אִם אֲסָכִים לֵהִיּוֹת יִנְשׂוּף בְּחֶשֶׁכָה
אֶעֱוֹף מֵעַל הָרִים פּוֹעֲמִים
בְּמִקְצָב
קוּ דִק שֶׁל אֹר
יִסְפִּיק כְּדֵי שְׁאֲזֶהָה אוֹתָךְ.
פְּנִיךָ קוֹרְנוֹת בְּאֹר הַנֵּר.

*חן באר,
מתוך המיזם של ימה גלריה
להאיר בחושך

הייתי חטופה הרבה זמן
אצל החשך היפה
לפעמים ראיתי בעיניו פתיתי קר
החשך היפה למד אותי
לחפש את עינות האור.
ומשבי המלים
לשבר את בית כלאי
כי לא היה לי אי
בתוך המים הגועשים.

עכשו אני מכוונת את
עיני האש לאט, לאט
אל המקום שבו המים נבראים
כשהנשמה תצחק
יזהרו מי האש
גלי האור יבואו לרפרף
על הימים האבודים.

*אילנא דחייא, עינות האור

טכניקה מעורבת: אבן מרפא אמטיסט,
צבעי שמן ותרסיס. על קאנבס 20/20 ס"מ

**עיניך פקוחות לרווחה
וכל העולם מדליק את האור שחסר
אם אמצא בתוכי
שאגת לביאה
אעיר את האריה
שמתבונן למרחקים.**

*אריה ולביאה, חן באר,
אקריליק על נייר שוודי

בכלל ביקשתי לחקור את האור,
אותך שהלכת
להיות לי טבע דומם
ואת הלימונים והקלימנטינות בקערה
הייתי בתוך החשכה למרות היום
היפה וטיול האופניים

והשיחה ביננו נשארה טבע דומם
לא יכולתי יותר ללכוד אור להעמיד
פנים
שהמרחב שהיה ממשיך להיות
תנועה חיה .
הציפורים הביאו זהב כתום אל
הפירות
והקומקום הטורקיזי
שפעם מישהו מזג בו תה
שתה את האויר
ומילא את עלי הקלימנטינה והלימון
בניחוח חד של מרפא.

טבע דומם אצל קלמנטינות
וליון בחוץ
אקרליק, סכין פלטה ומכחול על נייר שוודי

הַעֲצִים מִרְפְּאִים אוֹתִי
וְאוֹלֵי זֶה בְּעֵצִים פֶּרֶר אוֹ צֶפֶר
תְּנוּעָה בְּאֲדָמָה שֶׁל זָחַל
שֶׁמְזַכֵּרָה לִי לְנֶשֶׁם
אִם שְׁאֵלֶת מָה הָעֵגֶן שְׁלִי
רַגְלִים יַחְפוֹת עַל אֲדָמַת הַשָּׂדוֹת
כְּשֶׁאֲנִי מִסְכִּימָה לְלַכֵּת
הַתְּנוּעָה זוֹרֶמֶת
וְהַשְּׂאֵלוֹת מְבִיאוֹת שֶׁמְחָה וְאוֹר
וְאִם אַחֲפֵשׁ אֲמַצָּא
קִנְקֹן מְזֵהָב
מְלֵא בְּמֵי שֶׁמֶשׁ
אוֹגֵר מִסְפִּיק לְשַׁעוֹת הַקְּרוֹת
גַּם אֶתְּהָ שֵׁם.

גבולות סתיו בשדות אני מתפללת על הילדים

, חן באר, אקריליק על קאנבס

הכל מצלצל
בטעם ודעת
עדין כל כך
יופין המאדים של פעמוניות
פוקח אותך להקשבה.

גם את מתכסה בפריחה ודאית שאיננה שלך
אולי של פעמוניות בשדה הלובשות שמלת מלכות
כמו של אסתר
ואמרות לך:
ככה תוכלי לבקש עד חצי המלכות.

ביום שאנשים המשיכו למות
אני הלכתי לשדות
התנחמתי מיפיו של הסיוח
שרק נולד
וכבר מכיר את צעדיו
לא הצלחתי למצא נחמה
בשבולים שזוהבה אותן השמש
כי לא ידעתי מי מחר
ישמח בלחמו.
ביום שאנשים המשיכו למות
רציתי לחיות יותר ויותר
בשביל כל מי
שלא יהלך בשדות החיים.
חרציות היו כמו סם
מציל ממות או עצבות
אם יכלתי לשלח אור דק
של סבלנות
לפרפר העולם
שנכלא בתוך גלם
הייתי ודאי
קוראת לו
להיות מוכן לרגעי יפי
של חיו המרפרפים.

גבירת הפרחים

אחרי שראתה אותי הולכת
שמוטת גב בשדות
דלת צבע וחלומות.
מהווה מתמשך ולא ברור
באה אלי בחלומי, גבירת הפרחים
לבושה בשמלה אדומה ומלאת הזוד
גבירת הפרחים אמרה לי: זה חטא
להתהלך בעולמך באדישות
לחוש בדידות,
כשבעצם את
קוטפת כל יום רקיעים.

וביקשה בעזות חולמנית
שאצא לרשום את
אנפות הרוח הלבנות כשהן עפות,
מעיפות אל-על את חלומי השמוט.
ואת הצבעים אביא לביתי
רגע לפני שקוצרים את החיטה.

ים, פעמון התודעה
הר
ועוד הר ועוד הר
כמה הרים אפשר
פתאום הים
שקוף, צלול
מצלצל בתוכך
כמו פעמון
משקיט תודעה טהורה
את חופשיה .

ים, פעמון התודעה הטהורה
(צבעי מים ושמן)

פרפר

**עיני חלונות ליבי פקחתי
לדרור אביב
לשאלת ארעיותי**

פרפר ,
טכניקה מעורבת על קאנבס

חמניות קציר/חן באר, מאי 2020

*

חם להיות
ראש מרְכָן
בְּשֶׁדָה

איזה אור מְשֶׁנָה
כְּתָם חִי
שֶׁל הַבְּטָחָה
תְּרִימֵי רֹאשׁ
אֶת מְכָרְחָה
לְהַשְׁעֵן עַל אֹר

תֵּאמְרִי, אֲנִי הָאֹר
אֲנִי הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁבְּקִשְׁתִּי .

אֲנִי הַנֶּהָר הַזֶּהָב שֶׁל הָאֵשׁ
בְּיָרֵק

חמניות קציר,
טכניקה מעורבת, על קאנבס חן באר

חן באר, נצנים בשקיעה

קבלת מתנה ארוזה בכאב
לקח לך הרבה זמן
לפתח
שרידי דבק כהים
סרטים צבעוניים
שמעולם לא בקשת
לראות או לחיות
כשפתחת לבסוף
היה ים
אחיות צחקו בגלים
ידי הילדים רפרפו כמו
אנפות לבנות .
את תהיי
שביל של אור.

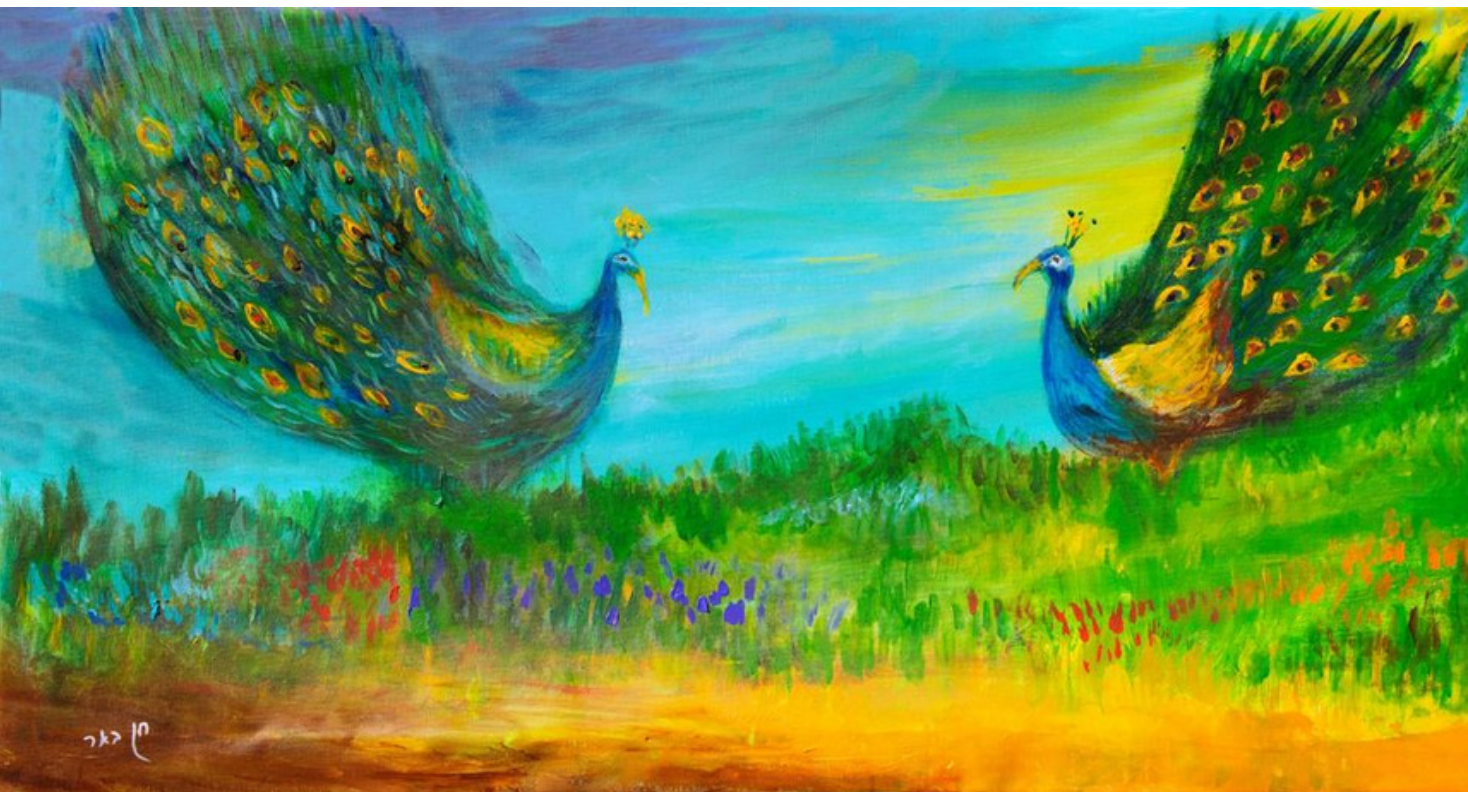

אם היית ים, אם היית שמש

חן באר טכניקה מעורבת על קאנבס

עוף החול, חן באר טכניקה מעורבת על קאנבס

איזה שיר זה
שמוביל אותך אלי?
הרוח בשדה
האור המשתנה
היפי המרהיב, שפה סודית
יש לי רק
נוצות להסתתר,
שיחות של בני כנף.
יש רגע בו נציץ
בתמהון על האני
כשאר עובר
בפלג הפרחים
יתגלה
אנה
חבו.

הִיְתָה לְךָ מִמְּשׁוֹת
הִיא הִיְתָה אוֹלֵי אַחֲרֵת
לְקוֹטֵף בְּעֵינֵי הַבָּשָׂר
חֹטָה נִקְצָרֵת
לְאִפּוֹת לֶחֶם דֶּק
יְלָדִים יֵשְׁבוּ לְאֹכַל אֲרֻטִּיק
בְּגִנְהַ הַרִיקָה
נִזְכָּרֵת בְּמַחֲשָׁבוֹת
שְׁהִיוּ לְךָ
וּמִזְמַן לֹא הִסְפַּקְתָּ לְהִקְשִׁיב
לְחִלּוּמוֹת
בְּשִׁקִיעַת הַמִּנְחָה
בְּכֶפֶר הַמִּנְמָנֵם
שָׂרֵק הַצְּפוּרִים מִפְּטָפוֹת בּוֹ
כָּבֵר הַבְּאִלוֹת עִמְדוֹ
רְבוּעֵי הַחֹטָה הַתְּכַנְסוּ אֶל
מְלָכוֹת הַזֶּהָב
רְצִיתָ לְצַיֵּרָם
אֲךָ הִיְתָה זֹו שֶׁבֵּת שְׁצִירָה אֶת זְאֲקִינוֹ
עוֹבֵר בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה, עִם הָעֵדֶר
וְהַסּוֹס הַתְּקָרֵב לְלַחֵךְ אֶת הָעֵשֶׂב
וְלִנְהַר
וְהָעֵדֶר עָבַר, מִצְלָצֵל
וְאֵת, תְּאִסְפִי
אֶת
הַשְּׁקִט הַזֶּה
תְּאִסְפִי אֶת

תִּכְפֹּף הַשֶּׁמֶשׁ תָּבוֹא לְסִמֵּן
דָּשָׂא רָטֵב
עוֹרֵב מִתְעוֹפֵף.
אָף אֶחָד לֹא יִמָּחֶה מֵעֵינֶיךָ
טַל שְׂיָבֵשׁ.
תִּזְכְּרִי לִי מָה אֶתְּ חִפְּשֶׁתְּ?
מָה נִקְדַּת הַיַּעַד?
אֲבָל בְּעֵצָם הַדֶּרֶךְ הַיָּא הָעֵנָן

תִּכְפֹּף הַשֶּׁמֶשׁ תָּבוֹא לְסִמֵּן עוֹד שְׁקִיעָה
אֵל תִּמְהַר
שְׁנִינוּ עַל הַשְּׁבִיל
הַחֲלַטְנוּ לְהַפְסִיק
לְהַשְׁתַּעַל מִהָעוֹלָם

לֹאן שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תִּפְּנֶה
אֲנַחְנוּ אֶתְּהָ
נִשְׁאִיר מֵאַחֵר
כְּתַמִּי צֶבַע נוֹגְעִים בְּזָהָב
נִשְׁכַּח מָה חָלַמְנוּ

נִהְיָ עֶכְשָׁו.

אופניים בשדות,
טכניקה מעורבת צבעי מים, אקרליק ופסטל על נייר שוודי. 40/50 ס"מ.

זמרת נוף מהבית, חן באר, אקריליק על קאנבס

מה יוליד
הר חשוך?

ההר
הופך אישה
שבשמלתה רועדים פרחי הלילה
נהר גדול של אור
גלקסיות מתרחקות לשוב
אליה

ידיה העדינות
אוספות בשקט
שרביט מאור,
נתזי הכוכבים .

אוספת נתזי הכוכבים ,
חן באר, אקרליק על בד , 34/23 ס"מ

יונק דבש בגנה
חפשתי אחריו ואחרי החסדים
כי כל הקיום היה מעגן
בחסד משק כנפיר
אני ואתה זרים פה,
גופינו קלים לאויר
ידידי השמים אנחנו.

וכך בגינה חכיתי לך

ותרתי על המשחקים
ועל אסוף המטבעות
על תקון טעויות בהיכל הכתה
כי המשכתי תמיד ללמד טעויות
ודרך טעויות למדתי תעופה

רק לרגע אחד, יונק דבש
תלקט צוף מפרחי גן העדן
זה שוה את האור
את הרוח, את האדמה,

בוא תנחם אותי
ברך אותי
בשנה טובה.

יונק דבש ופרחי גן העדן,
צבעי מים על קאנבאס 15/20 ס"מ

רק אל תכבה בתוכי את האור
להדליק את המוזיקה
של הענפים
למרות שעִיפתי, למרות שהלב עצוב
להתחיל לנשם
להזיז את המכחול
והצבעים שמלכלכים
אבל מנקים את השעון של הלב
של הזמן.
כי יש שם שרשים עמקים ומזמור
שמזין את הגזע
ועולה לצמרות
תתפלל עלי מתוך השתרשותי
מתוך כוח תנועתתי
להיות חופשיה.

איפה שנולדים ההרים
איפה שנברא הזמן
שמה יש שקט גדול
שמה יש שיר וניגון .
אם אצליח להתבונן על הסערה
ממעוף הבלון הפורח
אראה את
השביל המאיר מגיע לבית.

יומן ויזואלי, חן באר

מציירת במילים

חן באר

מודה על המתנות היקרות של
ציור מרפא, תנועה, הבעה ויצירה.

מאמינה בכל ליבי שתהליכי יצירה באמת מסייעים
בתהליכי ריפוי עמוקים.

מזמינה אותך/אתכם לסטודיו
לעבודה בקבוצה תומכת / למפגש אישי אצלי / אפשרות לסדנא אצלכם
טבע תרפיה, תרפיה באמנות, ציור בצבעי מים

ליצירת קשר והזמנות 054-683-483

